

„ШКОЛА БИЗНИСА“ БРАЋЕ КАРИЋ: Београд. — Представници сложеног предузећа „Браћа Карић“ и Завода за економске експертизе из Београда потписали су јуче у главном граду уговор о удруживању. Ново предузеће, названо је „Завод за економске експертизе и развој мале привреде“, „Браћа Карић“ од јуче имају 24 предузећа у Југосла-

вији и пет у иностранству, истакао је власник Ботољуб Караџић. Нагласио је и да ће кроз пословну школу, која ће радити у оквиру новог завода, проћи стотине младих људи, стичући најмодернија знања о бизнису и менаџменту.

— Морамо децу учити бизнису, пословном понашању и успешном раду, амбициозно као што деца данас још пунски показују музичку школу, балет, курсеве страних језика, тренирају фудбал или тенис, сматра Караџић.

НОВЕ ФАБРИКЕ БРАЋЕ КАРИЋ

ПОЗНАТА фирма приватника Браће Карић у Печу, у чијем систему већ функционишу 23 предузећа, са 2.500 запослених, отвориле десетак потона мале привреде на подручју општине Семедрево. Свака мини — фабрика запошљаваће од 30 до 50 радника, а производње робу за домаће и инострано тржиште. —

За сада нудимо производњу резервних делова за потребе МКС, програм спаса за „Фармаову“ — ливницу, потоне за прераду пољопривредних производа, отварање туристичке агенције, банке мале привреде и неколико других пројеката који се завршавају у нашем Институту у Београду — истакао је Ботољуб Карић, председник Пословног одбора „Браће Карић“, у разговору са Радојном Јоцићем, председником СО Семедрево.

0 5 -03- 1990

„Правда“ о браћи Карић

Москва — Совјетски централни партијски дневник „Правда“ објавио је веома општан информацију рачуна најлакшијих речи о браћи Карић и њиховим пословним подухватима, истичући да су они изузетно познати партнери.

Лист најпре даје историјат развоја истоимене југословенске фирме и констатује да је она већ пет година на на совјетском тржишту, на коме је прошле године реализовала 17 милиона долара. Градитељи „Браће Карић“ подијели су савремене трговинске радње, пекарне, хладњаке и друге објекте у Алма Ати, Москви и Тулској области. Њихову изградњу карактерише, каже „Правда“, савремени методи и принципи градње, напредна технологија и висока одговорност у поштовању токова.

Браћа Карић граде фабрику у Гојбуљи

Вучитрн, 7. марта
Браћа Карић из Печа градиће фабрику у српском селу Гојбуљи, а партнери у овом послу су им вучитринска општина и редна организација „Дунав — Тиса — Дунав“.

ПОЛИТИКА 08-03-1990 Љ.К.

Alternativa Karici

Miroslav JANKOVIĆ

Ако једног дана буде у нашој земљи (бу-де ли, опет, не) постојало нешто што се данас у свијету зове — амерички сан, онда ће браћа Карић са Косова вјероватно бити измислители те „фабрике снова“. Њихов допринос су заправо сами они: живот, порјекло, рад, успјех. Они нису данас најбогатији Југословени, али та четворца бивших катанских музичара (тирауна) из најпознатијег су животног партнера, из сеоских бртва, а на најзаосталијем комаду цивилизоване Европе (Косову) за мање од десет година стигли да стекну 24 предузећа у Југославији, пет у иностранству, једну банку (Банка „Карић“) да би јучер постали суверени и најповишег предузећа — Завода за економске експертизе и развој мале привреде. Као да су сјили с филмског платна или дошли из Америке...

Браћа Карић су онај потпуно неипријатни, самоникли корјен јудске предузимљивости, који расте и шири се нитом свих правила и очекивања, бај, оно што нама данас треба. Поцели, су скотомно и селјачки: од производње рата и плугова, а стигли до банке и пословне школе. У свему томе највише тасцирају њихов највероватно модеран предузетнички дун: пропуну сека што квалитетнијим фазана производње и поштовања, слушају науку и поштују литературу, имају психологију успјешних бизнисмена (не боје се ризика и улагања) и имају пуно дјеце (деветнаесторо). Као на филму или Америк, или у Печу, на Косову...

Браћа Карић су истовремено и примјер и доказ да у нашим људима постоји велик и моћан

предузетнички набој формиран на два начина: прво, Југославији свих насција и политичких убједjenja су јако окретан сој људи и друго, нашој просто-ре су покоравање, цивилизоване и раду училе разне државе и њихове културе. Турци, Аустријанци, Католичани старе Југославије... сваки од њих је оставио донешто од радних навика и жеље за стечањем, од свог начина управљања и владања: и собом и робом и новцем и рајом и радником и кметом и коњем и фабриком. Нису у тим државама и савременим царовали само дахилук, деградација и радничко стиромаштво. Није бај онако као што су комунисти говорили: прље нас није било ништа, онда дошли Нјемци па одијели све... Браћа Карић су доказ да је нешто ипак и постојало и остало и до данашњих дана...

Карић и разумски и инстинктивно осјећају дах и континуитет времена: они послају њих не смију бити самовуци. Њихова дјеца ће заједно са стотинама младих ићи у ту њихову пословну школу и учити како се прави новчак и учи живот, као што млади уче музику, балет, стране језике, фудбал или кошарку, рецимо. Њихово деветнаесторо дјеце кажује о њиховој свеопштој животној претензији: да имају много, да стално увећавају иметак и да шире лозу. То су манији цивилизованих богаташа.

Карић су данас једна од можда неоправдано запостављених косовских опција. Они су и демократска и југословенска и албанска и српска алтернатива на Косову. Јер, они говоре о 150 фабрика у тој једној покрајини, о европској плати, о раду, новцу, послу. Они, наравно, не могу зауставити сукобе и крвопролиће на Косову, али могу кад то стане (ако стане) бити онај мост преко кога ће Срби и Албанци поћи једни другима. Јер, не заборавимо: новчак је најфинија крв сваке политике.

О четворци браће из Печу је често и на разним мјестима писано. Па и у овој новини. Али, никада није доста ни увијек казати још покоју о тим пионирима једна нове, предузетне, раду окренуте и сличан острашчене Југославије, коју смо пола вијека (као?) у комунистичком режиму градили. Да би, ето, схватили да смо, заправо, на самом почетку њеног радања и да тај почетак можда креће и из једне гараже ковајиче у малој Печу прље десетак година.